

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 26/12
18.04.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног Д.Н., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 265/12 од 29.03.2012. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кжм2 број 8/12 од 31.01.2012. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 18.04.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 265/12 од 29.03.2012. године подигнут против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кжм2 број 8/12 од 31.01.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажним решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм2 број 8/12 од 31.01.2012. године уважењем жалбе браниоца малолетног, сада пунолетног Д.Н. преиначено је решење Вишег суда у Новом Саду Квм 5/12 од 19.01.2012. године тако што је одбијен као неоснован предлог Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Ктм 203/08 од 22.12.2011. године за одређивање притвора према малолетном, сада пунолетном Д.Н.

Против овог решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. број 265/12 од 29.03.2012. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева за заштиту законитости утврди да је побијано решење донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а погрешним тумачењем члана 67. став 5. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, која повреда је учињена у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца малолетног, сада пунолетног Д.Н., адвоката Г.М. и малолетног, сада пунолетног Д.Н., који није могао бити обавештен о седници већа овога суда јер је непознат на адреси из списка предмета, на којој седници је размотрио списе предмета са правноснажним решењем против кога је захтев подигнут, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости наводи да је Апелациони суд у Новом Саду доносећи побијано решење учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а тиме што је дао противречне и неразумљиве разлоге који су при том и у супротности са законом и самим цитираним текстом одредбе члана 67. став 5. Закона о малолетним

учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (у даљем тексту ЗМ), налазећи да се мера притвора у конкретном случају према малолетном, сада пунолетном Д.Н. није могла применити, иако су постојали разлози за одређивање притвора према њему на основу члана 142. став 1. тачка 1. ЗКП-а, јер је протекло више од шест месеци од дана подношења предлога за изрицање кривичне санкције.

Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је наведеним решењем у корист малолетног, сада пунолетног Д.Н. учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а која је, према наводима захтева, последица погрешног тумачења одредбе члана 67. став 5. ЗМ.

Према одредби члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а битна повреда одредаба кривичног поступка, између осталог, постоји ако су разлози пресуде нејасни и у знатној мери противуречни.

По налажењу овог суда, а супротно наводима захтева, у побијаном решењу дати су јасни и разумљиви разлози поводом изнетог правног становишта које је заузео другостепени суд у погледу примене одредбе члана 67. став 5. ЗМ, који притом у ниједном делу нису противречни те самим тим и није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а. Осим тога, неосновано је указивање Републичког јавног тужиоца да је другостепени суд учинио ову битну повреду одредаба кривичног поступка и тиме што су „разлози решења супротни закону и самом цитираном тексту одредбе члана 67. став 5. ЗМ“, јер иста не представља наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, већ евентуално повреду закона на коју се Републички јавни тужилац у захтеву и не позива, па је захтев за заштиту законитости из изнетих разлога одбијен као неоснован.

Врховни касациони суд налази да је неопходно овом приликом указати на погрешно правно становиште другостепеног суда да на основу одредбе члана 67. став 5. ЗМ „мера притвора према старијем малолетнику уопште не може бити примењена уколико је од подношења предлога за изрицање кривичне санкције протекло више од шест месеци“.

Према одредби члана 67. став 5. КЗ притвор према старијем малолетнику после завршеног припремног поступка, од подношења предлога за изрицање кривичне санкције може да траје најдуже до шест месеци, а према млађем малолетнику најдуже четири месеца.

Дакле, ова одредба прописује временско ограничење трајања притвора који је одређен према старијем, односно млађем малолетнику у једној од фаза поступка – која настаје од подношења предлога за изрицање кривичне санкције и без значаја је за одлучивање о предлогу за одређивање притвора околност колико је времена прошло од подношења тог предлога суду већ је смисао наведене одредбе да у тој фази кривичног поступка притвор не може трајати дуже од предвиђеног временског оквира и након доношења решења о одређивању притвора његово трајање се рачуна од дана и часа лишења слободе.

По ставу Врховног касационог суда, Апелациони суд је погрешно тумачио одредбу члана 67. став 5. ЗМ, међутим, на наведену повреду закона се Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости не позива, већ на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а из напред изнетих разлога, коју је овај суд једино и могао да испитује у смислу члана 423. став 1. ЗКП-а о чему је већ било речи.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, и применом члана 424. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.